

Το μένος των Ναζί κατά της Παλαιάς Διαθήκης (Πρωτοπρ. Βασίλειος Γεωργόπουλος, Επίκ. Καθηγητής Θεολογικής Σχολής ΑΠΘ)

/ [Πεμπτούσια· Ορθοδοξία-Πολιτισμός-Επιστήμες](#)

[Προηγούμενη δημοσίευση: www.pemptousia.gr/?p=158141]

Ο δεύτερος χώρος από τον οποίο θα πολεμηθεί η Παλαιά Διαθήκη είναι ο χώρος των λεγομένων «Γερμανών Χριστιανών» (Deutsche Christen)[5]. Οι Γερμανοί Χριστιανοί ήταν μια συγκρητιστική πολιτικοθρησκευτική κίνηση, με αντισημιτικό ρατσιστικό υπόβαθρο και πολιτικό προσανατολισμό. Η «θεολογία τους» επίσης ήταν συγκρητιστική, με μείξη χριστιανικών και αντιχριστιανικών στοιχείων, με αντισημιτική αφετηρία και με πολιτική προοπτική[6].

Α-φού ακρωτηρίασαν το Ευαγγέλιο, δημιούργησαν ένα χριστιανισμό καρικατούρα, υπηρέτη των εθνικοσοσιαλιστικών αντιλήψεων του Χίτλερ. Πολέμιοι της Παλαιάς Διαθήκης θα εκφράσουν το μίσος τους εναντίον της ποικιλοτρόπως. Όσους δέχονταν την Παλαιά Διαθήκη την οποία είχαν απορρίψει, τούς θεωρούσαν ιουδαιοχριστιανούς, μη άριους και απαγόρευαν τη συμμετοχή τους στον κλήρο και ζητούσαν και τον αποκλεισμό τους από την Εκκλησία.

Εν-δει-κτι-κά, θα αναφέρουμε μόνο τις θέσεις ενός εκ των επιφανών στελεχών των Γερμανών Χριστιανών, του Dr. Reinhold Krause, οποίος στις 13-11-1933 στο Βερολίνο παρουσία εκατοντάδων ακροατών ζητούσε την, « απελευθέρωση της Γερμανικής Εκκλησίας από την Παλαιά Διαθήκη και την ιουδαϊκή ηθική της, από αυτές τις ιστορίες ζωεμπόρων και ρουφιάνων ».

Ο τρίτος χώρος, ο οποίος με ιδιαίτερη σφοδρότητα θα πολεμήσει κάθε τι το χριστιανικό, της Παλαιάς Διαθήκης συμπεριλαμβανομένης, ήταν η Γερμανική νεοειδωλολατρία, η οποία είχε αναβιώσει κατά το διάστημα του μεσοπολέμου και ανδρώθηκε στα χρόνια του ναζισμού στη Γερμανία. Οι διάφορες Γερμανικές νεοπαγανιστικές ομάδες και κατευθύνσεις συστεγάζονταν κάτω από το όνομα « Κίνηση της Γερμανικής Πίστewς» (*Deutsche Glaubensbewegung*)[7].

Θε-ω-ρούσαν, ότι ολόκληρη η Αγ. Γραφή ήταν ριζικώς αντίθετη με τις περί φυλής, αίματος, υπερηφανείας, ηρωισμού και σωματικής δυνάμεως αντιλήψεις της αρίας γερμανικής φυλής. Η Παλαιά Διαθήκη για τούς Γερμανούς νεοειδωλολάτρες της ναζιστικής Γερμανίας, αντιπροσώπευε και εξέφραζε, κατά τούς ανιστόρητους

ισχυρισμούς τους, όλα τα μειονεκτήματα του «ασιατικοσημιτικού πνεύματος».

Θά ολοκληρώσουμε την αναφορά στο θέμα μας, με μία επισήμανση από τη σύγχρονη Γερμανία, η οποία επιβεβαιώνει ακριβώς τα όσα αναφέρουμε. Σε σύγχρονες νεοπαγανιστικές και νεοναζιστικές Γερμανικές ομάδες[8], που σε ορισμένες εξ αυτών, λόγω ιδεολογικής τους αλληλοπεριχώρησης, το πλαίσιο αρχών τους είναι δύσκολα ευδιάκριτο σε θεωρητικές τους διακηρύξεις σχετικά με τον Χριστό και την Παλαιά Διαθήκη, παραπέμπουν και σήμερα σε ιδεολογικές τοποθετήσεις αρχών του Εθνικοσοσιαλιστικού κόμματος του Χίτλερ[9].

Η πτωμαΐνη του ναζισμού τρέφει και σήμερα τούς σύγχρονους ιδεολογικούς βρυκόλακες, στην πολεμική τους κατά της Παλαιάς Διαθήκης, που σε τελική ανάλυση είναι πολεμική εναντίον του Χριστού.

[5] .Βλ. K. Scholder, *Die Kirchen und das Dritte Reich, Band 1*, Frankfurt 1977. J. Sonne, *Die politische Theologie der Deutschen Christen*, Göttingen 1982.

[6] .Βλ. C. Andresen - A. M. Ritter, *Handbuch der Dogmen und Theologiegeschichte, Band 3*, Göttingen 19982, σσ. 252 - 253.

[7]. Βλ . K. Algermissen, *Deutschreligiöse Bewegung*, στο LThK1, 3 (1933), 259-261

[8]. Βλ. R. Hauth, *Hexen, Gurus, Seelenfänger*, Wuppertal -Zürich 1994, σσ.187 - 204. M. Pöhlmann, (Hrsg), *Odins Erben. Ne germanisches Heidentum. Analysen und Kritik*, (EZW Texte-184), Berlin 2008.

[9]. Βλ. Fr. Hundseder, *Wotans Jünger. Neuheidnische Gruppen zwischen Esoterik und Rechtsradikalismus*, München 1998. M. Pöhlmann, (Hrsg), *Odins Erben.*, ό π.π., σσ. 26 - 36.

Δημοσιεύθηκε στο περιοδικό της Ι. Μητροπόλεως Τριμυθούντος “Άγιος Σπυρίδων”, 2017, τχ. Β΄.